

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 14.2.2008
COM(2008) 77 окончателен

ВТОРИ ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

**Прилагане на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските
общности и на протоколите към нея**

Член 10 от Конвенцията

{SEC(2008) 188}

ВТОРИ ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

Прилагане на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности и на протоколите към нея

1. ЦЕЛ НА ДОКЛАДА

На 25 октомври 2004 г. Комисията прие доклад относно прилагането от държавите-членки на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности и на протоколите към нея¹. Докладът отчита как 15-те държави-членки на ЕС са изпълнили задълженията си по Конвенцията за ЗФИ², по първия протокол³, по протокола на Съда⁴ и по втория протокол⁵ (за инструментите за ЗФИ).

В първия доклад се съобщава, че Комисията възнамерява да внесе следващ доклад за правоприлагането в целия ЕС, който сега се състои от 27 държави-членки. Въпреки че ратифицирането не е приключило нито в 15-те държави-членки на ЕС, нито в държавите-членки, които се присъединиха на 1 май 2004 г. и 1 януари 2007 г., Комисията счита, че десет години след подписването на втория протокол и три години след разширяването през 2004 г. е настъпил моментът да се разгледат отново националните правоприлагащи мерки и да се отчете въздействието на инструментите за ЗФИ.

Целта на този доклад и най-вече на придружаващия го работен документ на службите на Комисията е да проверят постигнатия напредък с оглед на целта за ефективна и еквивалентна защита на финансовите интереси на ЕО в целия ЕС. Докладът разглежда етапа, до който е стигнало транспонирането на инструментите за ЗФИ в 15-те държави-членки в светлината на заключенията от първия доклад, както и състоянието на законодателството в останалите държави-членки, включително дали те са ратифицирали или не всички инструменти за ЗФИ.

¹ COM(2004) 709 окончателен, 25.10.2004 г.

² Конвенция за защитата на финансовите интереси на Европейските общности, ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

³ Протокол към Конвенцията за защитата на финансовите интереси на Европейските общности, ОВ С 313, 23.10.1996 г., стр. 2.

⁴ Протокол за тълкуването чрез преюдициални заключения от Съда на Европейските общности на Конвенцията за защитата на финансовите интереси на Европейските общности, ОВ С 151, 20.5.1997 г., стр. 2.

⁵ Втори протокол към Конвенцията за защитата на финансовите интереси на Европейските общности, ОВ С 221, 19.7.1997 г., стр. 12.

2. ОЦЕНКА НА ПРАВОПРИЛАГАЩИ МЕРКИ В ЗАКОНОДАТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ, РАТИФИЦИРАЛИ ИНСТРУМЕНТИТЕ ЗА ЗФИ

Оценката се ограничава до държавите-членки, ратифицирали съответните инструменти за ЗФИ, и се съсредоточава само върху онези държави, където са разкрити недостатъци.

2.1. Престъпления

Измами, засягащи финансовите интереси на ЕО (членове 1 и 2 от Конвенцията за ЗФИ)

По отношение на измамите, засягащи разходите на ЕО, след първия доклад е отбелязан съществен напредък за постигане на задоволително, даже пълно съответствие. Все пак в Белгия, Италия, Латвия, Литва, Люксембург и Австрия все още се изискват допълнителни данни за наличие на умисъл, които не са предвидени в член 1, параграф 1, буква а). Във Франция измамата под формата на неразкриване на информация в нарушение на конкретно задължение изглежда се наказва само в извънредни случаи, докато в Унгария и Естония злоупотребата с финансови средства не обхваща всички разходи. И в двата случая наказателното преследване е по-затруднено в сравнение с нормите, предвидени в член 1, параграф 1, буква а).

По отношение на измамите, засягащи приходите на ЕО, в Белгия наказанията за определени форми на данъчни измами не изглеждат нито съразмерни, нито възпиращи, тъй като няма достатъчно присъди лишаване от свобода. В Литва и Словения измамите, свързани с приходите, визират минимални прагове по отношение на сумите. Латвийското законодателство изисква допълнителни данни за наличие на умисъл, което не е предвидено в член 1, параграф 1, буква б).

Комисията ще събере още информация за съответствието на законодателството на държавите членки по отношение на измами, което преди се е отнасяло до национални длъжностни лица и вследствие на изискването за приравняване следва да се отнасят и да длъжностни лица на Общността.

Корупция (членове 2-5 от първия протокол)

В общи линии прилагането на разпоредбите за активно проявена и пасивна корупция е добре развито. В Германия обаче законовото съответствие е само формално и принципът за приравняване се прилага незадоволително в случаите на подкуп за правомерни действия, който се наказва, само ако е извършен съответно от национално длъжностно лице на Германия. В Словакия пълното законово съответствие може да зависи от тълкуването на съответните закони, дадено от съдилищата.

Изпиране на пари (член 2 от втория протокол)

Благодарение на съществуващите актове на Общността в тази област като Директива **2005/60/ЕО**⁶, правоприлагането относно изпирането на пари е добро като цяло. Към момента, *de facto*, в Германия измамите, засягащи приходите на ЕО, отсъстват от списъка на първоначални закононарушения в контекста на изпирането на пари.

2.2. Основни концепции на наказателното право

Наказателна отговорност на ръководители на предприятия (член 3 от Конвенцията за ЗФИ)

Комисията отбелязва, че повечето държави-членки нямат намерение да анализират националните си системи с оглед на концепцията за наказателна отговорност на ръководителите на предприятия. Така обхватът на наказателната отговорност за ръководителите на предприятия остава неизяснен в Белгия, Дания, Германия, Ирландия, Франция, Италия, Люксембург, Австрия, Словения и Швеция, където общите правила за съучастие се използват като аргумент, за да се твърди, че няма нужда от специални правила.

Отговорност на юридически лица (членове 3 и 4 от втория протокол)

Освен Люксембург и Словакия, държавите-членки са постановили отговорността на юридическите лица. В Испания и Латвия обаче няма разпоредби относно отговорността на юридическите лица сама по себе си, отделно от отговорността на физическите лица. Съществуват съмнения дали в Белгия, Дания и Обединеното кралство е предвидена такава отговорност в случаите когато липсата на надзор или контрол е позволила извършването на престъпление или когато престъплението е извършено от подчинен. Неотдавнашни съдебни решения в Германия могат да събудят съмнения в ефективността, съразмерността и възпиращия ефект на наказанията, прилагани към юридически лица.

Конфискуване (член 5 от втория протокол)

Освен в Латвия, която няма разпоредби относно изземването, конфискуването или отнемането на предмети на измамата, са постигнати положителни резултати.

2.3. Елементи, свързани с наказателното производство

Юрисдикция (член 4 от Конвенцията ЗФИ и член 6 от първия протокол)

За измами, корупция или изпиране на пари всички държави-членки предвиждат в общи линии юрисдикция, основаваща се на териториалния принцип. Счита се, че законодателството на някои държави-членки е в съответствие, тъй като държавите-членки са упражнили правото си, съгласно инструментите за ЗФИ, да внесат резерви относно правилата за юрисдикция. В Ирландия правилата за юрисдикция по отношение на пасивното лице не застъпват пасивната корупция, а в Латвия и Словения правилата за юрисдикция по отношение на

⁶ ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

седалище на тяхна територия се ограничават до лицата, пребиваващи в самата страна.

2.4. Обща оценка

Целта на инструментите за ЗФИ за хармонизиране все още не е напълно постигната, нито формално, нито материално, във всичките 27 държави-членки.

Комисията изказва съжаление, че Италия не е ратифицирала втория протокол и по тази причина той все още не е влязъл в сила и че все още не е приключила ратификацията от държавите-членки, присъединили се към ЕС на 1 май 2004 г. Фактически сега съществуващата система, основаваща се на конвенции, поражда ситуация, в която всеки участник се придвижва с различна скорост. В резултат правният контекст във всяка отделна държава-членка е различен по отношение на задължителната сила, придавана на инструментите за ЗФИ в националното законодателство. Формално, това положение не води до желаната ефективна и възпираща наказателноправна защита.

От гледна точка на материалното съответствие, анализът на Комисията заключава, че пет от държавите-членки, ратифицирали инструментите за ЗФИ, към момента изглежда са предприели всички мерки, необходими за постигане на задоволително съответствие с инструментите за ЗФИ. Въпреки това, в приложимото в ЕС законодателство има празноти, благодарение на които е все още възможно престъпления да останат ненаказани. Правилата, залегнали в инструментите за ЗФИ, не могат да се разглеждат отделно, тъй като когато не се прилага даден член, това оказва влияние върху други разпоредби, които, разглеждани отделно, привидно съответстват на инструментите за ЗФИ.

На дневен ред остава необходимостта от директива за наказателноправна защита на финансовите интереси на Общностите⁷. Инструментите за ЗФИ, основаващи се на Договора от Маастрихт, не представляват адекватен отговор на специфичната нужда от наказателноправна защита на финансовите интереси на ЕО. Все още са налице много от причините, изискващи директива за наказателноправната защита на финансовите интереси на ЕО; освен това Комисията ще проучи и възможни подходи, които се откриват с реформата на Договора за ЕС/ЕО.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

3.1. Общи заключения

Преди факта, че все още не е постигнато формално съответствие, Комисията призовава онези държави-членки, които повече от десет години след приемането на последния инструмент за ЗФИ и повече от три години след присъединяването си (Чешката република, Унгария, Малта и Полша, плюс Естония за протокола на Съда и Италия за втория протокол) все още не са изпълнили това, да ратифицират незабавно всички инструменти за ЗФИ.

⁷

COM (2001) 272 окончателен, 23.5.2001, *изменен с* COM (2002) 577 окончателен, 16.10.2002 г..

Що се отнася да материалното съответствие, неуспехът в постигането на целта за хармонизиране е знак, че трябва да продължи работата за приемане на обща позиция на Съвета относно измененото предложение за директива за наказателноправна защита на финансовите интереси на Общностите и държавите-членки да бъдат призовани да преразгледат резервите, внесени от тях при ратифицирането на инструментите за ЗФИ.

Всички държави-членки се призовават да активизират усилията си за укрепване на националното наказателно право в защита на финансовите интереси на Общностите, и най-вече за отстраняване на пропуските, посочени в този доклад. Освен това, държавите-членки, за които са счита, че не са предоставили достатъчно информация, се приканват да го направят.

Същевременно, трябва да се прокара разграничение между 15-те държави-членки на ЕС, обхванати в първия доклад, и съответните наказателноправни разпоредби на 12-те „нови“ държави-членки, десет от които се присъединиха към ЕС на 1 май 2004 и две – на 1 януари 2007 г., тъй като инструментите за ЗФИ са влезли в сила само в някои от тях.

3.2. *Последващи мерки във връзка с препоръките от първия доклад към 15-те държави-членки на ЕС*

Съветът, Европейският парламент и Комисията многократно приканваха държавите-членки да ратифицират незабавно втория протокол⁸. През 2006 г. Комисията посочи Италия като единствената от 15-те държави-членки на ЕС, която все още не беше ратифицирала втория протокол. Като не ратифицира протокола, Италия косвено възпрепятства пълното изграждане на правната рамка на инструментите за ЗФИ не само по отношение на отговорността на юридическите лица, но и във връзка с обмена на информация. Към задълженията за координиране и солидарност по член 10 и най-вече по член 280 от Договора за ЕО трябва да се предвижда средство за действие, в случай че една държава-членка задържа влизането в сила в целия ЕС на единодушно приет правен инструмент, ако този инструмент е необходима мярка, допринасяща за постигането на целите по същия договор за ЕО. Това важи с особена сила за втория протокол, който Съветът счита за „необходим ... за повишаване ефективността на наказателноправната защита на финансовите интереси на Европейските общности“⁹.

Първият доклад приканваше държавите-членки да активизират усилията си за укрепване на националното наказателно право и да приемат целта за пълно прилагане на инструментите за ЗФИ като приоритет. Комисията счита, че в наказателното законодателство на следните държави-членки от ЕС-15 все още

⁸ Например: Резолюция на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 14 април 2005 г. относно цялостна политика на ЕС за борба с корупцията (Съвет, документи 6902/05, 6901/2/05); **Резолюция на Европейския парламент относно защитата на финансовите интереси на Общностите и борбата с измамите (ОВ С 124 Е, 15.5.2006 г., стр. 232, параграф 41)**; Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета – Защита на финансовите интереси на Общностите, СОМ(2006) 378 окончателен.

⁹ Съображение от Акта на Съвета от 26 юни 1995 г. за изготвяне на Конвенцията за защитата на финансовите интереси на Европейските общности, ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 48.

съществуват сериозни пропуски в прилагането на другите инструменти за ЗФИ:

- (1) Белгия – белгийският наказателен закон не е съобразен напълно с определението за измама тъй като изисква допълнителен субективен елемент, а именно да има умисъл (*“sciemment”*) в действията на закононарушител, който няма право на безвъзмездната помощ;
- (2) Германия – не са спазени изискванията по принципа за приравняване при корупционни нарушения, тъй като получаването на подкуп за правомерни действия се наказва, само ако извършителят е национално длъжностно лице на Германия, но не и ако това е служител на ЕО или на друга държава-членка;
- (3) Франция – не се наказва измамата под формата на неразкриване на информация;
- (4) Ирландия - юрисдикцията по отношение на пасивното лице не застъпва пасивната корупция;
- (5) Италия – предвидените в изпълнителните разпоредби наказания не са нито възпиращи, нито съразмерни и по тази причина са неадекватни;
- (6) Люксембург – за наличието на измама се изисква допълнителен субективен елемент на умисъл (*“sciemment”*) при подаването на неверни сведения;
- (7) Австрия – за наличието на измама наказателният закон изисква доказателство за обогатяване като допълнителен субективен елемент (*“Bereicherungsvorsatz”*).

Комисията ще потърси мнението на седемте държави-членки във връзка с тези евентуални недостатъци. В случай че се очертаят различия в становищата за прилагането на съответните разпоредби от инструментите за ЗФИ, вероятно ще бъде уместно да се открият процедурите, предвидени в член 8 от Конвенцията за ЗФИ.

3.3. Препоръки към държавите-членки, които се присъединиха към ЕС на 1 май 2004 г. или на 1 януари 2007 г.

Държавите-членки, които се присъединиха към ЕС на 1 май 2004 г. или на 1 януари 2007 г., се приканват да изпълнят ангажиментите си по договорите за присъединяване. Чешката република, Унгария, Малта и Полша, а във връзка с Протокола на Съда – и Естония, следва да пристъпят по най-бързия начин към приемане на онези инструменти за ЗФИ, които все още не са приели.

4. ПО-НАТАТЪШНИ ДЕЙСТВИЯ

4.1. Мерки за ратифициране

Комисията ще изпрати писмо до Италия, приканвайки страната да приключи с ратификацията на втория протокол. В случай на продължаващо неоснователно забавяне на ратификацията Комисията ще се обърне и към държавите-членки, които все още не са ратифицирали инструментите за ЗФИ (Чешката република, Унгария, Малта и Полша, плюс Естония за Протокола на Съда).

4.2. Мерки за транспониране

Комисията ще прикани следните държави-членки да дадат становищата си относно прилагането на онези разпоредби на инструментите за ЗФИ, които те все още не са транспонирали напълно.

- (1) Франция, Белгия, Люксембург и Австрия за непълно прилагане на член 1, параграф 1, буква а) от Конвенцията за ЗФИ;
- (2) Германия за непълно прилагане на членове 2 и 3 във връзка с член 4 от първия протокол;
- (3) Италия за това, че не прилага член 1, параграф 1 във връзка с член 2 от Конвенцията за ЗФИ;
- (4) Ирландия за това, че не прилага член 6, параграф 1, буква в) от първия протокол.

Въз основа на тези становища Комисията ще обмисли възможността на приложи процедурите на член 8 от Конвенцията за ЗФИ и по първия протокол или по член 35, параграф 7 от Договора за ЕС.

Освен това, държавите-членки, за които са счита, че не са предоставили достатъчно информация (Белгия, Чешката република, Дания, Германия, Ирландия, Франция, Италия, Люксембург, Унгария, Малта, Австрия, Полша, Словения, Словакия, Швеция и Обединеното кралство) се приканват да го направят с оглед на третия доклад, който Комисията възнамерява да внесе, след като споменатите по-горе процедури доведат до практически резултати.

ПРИЛОЖЕНИЕ - Overview of transposition

I = no/insufficient information; N = not transposed; P = partly transposed; T = fully transposed

Nyr = not yet ratified (for the EU-15). Nya = not yet acceded (for the Member States which joined the EU on or after 1 May 2004)

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
BE	N (requires specific knowledge of the offence)	N (no effective, proportionate and dissuasive penalties)	T	T	I (lack of case law)	N (liability for lack of supervision)	T	N (jurisdiction for some categories of participation in fraud or money laundering committed abroad)	T
BG	T	T	T	Nya (T)	T	Nya (T)	Nya (T)	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
CZ	Nya (N, requires severely distorted information)	Nya (N, requires severely distorted information)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, lack of case law)	Nya (N, no provision for liability of legal persons)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
DK	T	T	T	T	I (lack of case law)	N (liability for lack of supervision)	T	T	T
DE	P (subsidiary offence requires enrichment)	T	N (no full assimilation with national officials)	N (resource fraud is <i>de facto</i> no predicate offence)	I (lack of case law)	T	T	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
IE	T	T	T	T	I (lack of case law)	N (liability for lack of supervision)	T	T	N (passive personality principle for active corruption only)
EE	N (subsidiary offence requires deception; misapplication of funds does not cover all expenditure)	T	T	T	T	T	T	T	P (depends on application of double criminality)
EL	T	T	T	T	T	T	T	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
ES	T	T	T	T	T	N (subsidiary liability of legal persons)	T	T	T
FR	N (no rules on non-disclosure)	T	T	T	I (lack of case law)	T	T	I (lack of case law)	T
IT	N (no effective, proportionate and dissuasive penalties; requires enrichment)	T	T	Nyr (T)	I (lack of case law)	Nyr (T)	Nyr (N, value confiscation for money laundering)	N (additional procedural barriers)	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
CY	T	T	T	T	T	T	T	T	T
LV	N (requires specific knowledge of the offence)	N (requires specific knowledge of the offence)	T	T	T	N (subsidiary liability of legal persons)	N (no confiscation of instruments)	T	N (offender has to be a resident)
LT	N (requires specific knowledge of the offence)	N (no punishment for small amounts)	T	T	T	T	T	T	T
LU	N (requires specific knowledge of the offence)	T	T	T	I (lack of case law)	N (no liability of legal persons)	T	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
HU	Nya (I, definition of “assistance”)	Nya (I, definition of “payments”)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (P, limited to fraud)	Nya (N, subsidiary liability of legal persons)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
MT	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, lack of case law)	Nya (P, no liability for fiscal offences)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
NL	T	T	T	T	T	T	T	T	T
AT	N (requires enrichment)	T	T	T	I (lack of case law)	T	T	I (lack of case law)	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
PL	Nya (P, requires enrichment)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, lack of case law)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
PT	P (definition of grants)	T	T	T	T	T	T	T	T
RO	T	T	T	Nya (T)	I, lack of case law	Nya (I, lack of information on liability for lack of supervision)	Nya (N, lack of value confiscation for money laundering)	T	T
SI	T	N (no punishment for small amounts)	T	T	I (lack of case law)	T	T	T	N (offender has to be a resident)

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
SK	T	T	I (lack of case law)	T	P (limited to fraud)	N (no liability of legal persons)	T	T	T
FI	P (definition of grants)	T	T	T	T	T	T	T	T
SE	P (subsidiary offence requires enrichment)	T	T	T	I (lack of case law)	T	T	T	P (depends on application of double criminality)

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
UK	T (England & Wales and Northern Ireland) I (Scotland)	T (England & Wales and Northern Ireland) I (Scotland)	T	T	T	N (criminal liability for lack of supervision)	T	T	T